

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการทำการวิจัย

ในปัจจุบันกระบวนการผลิตทางด้านเกษตรของไทยหันมาใช้ชีวภาพและสัตว์อยู่บนพื้นฐานของความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่เข้ามามีบทบาทอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน สังเกตได้จากการเริ่มนั่นในกระบวนการผลิตไปจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการผลิต ประชาชนในประเทศไทยกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ที่มีอาชีพการเกษตรและเป็นเกษตรกรรายย่อยที่ต้องอาศัยแรงงานในครัวเรือนและปัจจัยการผลิตเท่าที่จะหาได้ มีเพียงส่วนน้อยที่จะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกษตรกรมีการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง เป็นปกติสุขและมีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อขับเคลื่อนการผลิตให้ได้มาตรฐานตามความต้องการซึ่งจะส่งผลต่อระดับความเป็นอยู่ที่ตามมานั่นเอง หนึ่งในความสำคัญที่ควรจะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตคือ การผลิตโภคภัณฑ์เพื่อสนับสนุน การจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายคือ การจัดการด้านอาหารสัตว์ เมื่อจาก หากโโคได้รับอาหารไม่เพียงพอหรืออาหารคุณภาพต่ำจะทำให้ลดลง การเจริญเติบโตช้าและเข้าสู่ช่วงวัยเจริญพันธุ์ที่ล่าช้าออกไปซึ่งการให้อาหารอย่างถูกสัดส่วนและตรงตามช่วงอายุการเจริญเติบโตจึงมีความสำคัญ นอกจากนี้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่นคุณภาพของเนื้อที่ได้ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อจากการรับประทานอาหารที่มีกรดไขมันที่อิ่มตัวอยู่สูงจะไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพเนื่องจากเป็นสาเหตุให้เส้นเลือดอุดตัน (Petit, 2000) โดยเฉพาะในเนื้อสัตว์เคี้ยวเอื้อง เช่น โโคและกระนือ จะประกอบไปด้วยกรดไขมันที่อิ่มตัวในปริมาณที่สูง เนื่องจากกระบวนการไฮโดรเจนเชชัน (hydrogenation) ที่มีการเติมไฮโดรเจนเข้าไปในพันธุกรรมของกรดไขมันทำให้กรดไขมันที่ไม่อิ่มตัวกลายเป็นกรดไขมันอิ่มตัวโดยชุลินทรีย์ที่อาศัยในกระเพาะหมัก (Preston and Leng, 1987 ; บุญล้อม, 2541)

ดังนั้นการผลิตเนื้อที่ประกอบด้วยกรดไขมันที่ไม่อิ่มตัวในสัดส่วนที่สูงจึงมีความจำเป็น เช่น การใช้วัตถุคืนอาหารสัตว์ที่มีสัดส่วนของกรดไขมันที่ไม่อิ่มตัวอยู่สูง พบมากในพืชผัก เช่น การใช้เมล็ดฝ้าย (whole cottonseed) จัดเป็น 1 ใน 5 ของวัตถุคืนอาหารสัตว์ที่มีการใช้เลี้งโคนมมากที่สุดในอเมริกา (Bertrand et al., 2005) และยังประกอบด้วยกรดไขมันที่ไม่อิ่มตัว โดยเฉพาะ linoleic acid 55.72 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้เมื่อนำเมล็ดฝ้ายไปเลี้ยงโคนมสามารถช่วยลดปริมาณของกรดไขมันอิ่มตัวและเพิ่มปริมาณของกรดไขมันไม่อิ่มตัวในน้ำนมได้อีกด้วย (Wu et al., 1994) นอกจากนี้การใช้เมล็ดทานตะวันสามารถช่วยเพิ่มการนำไปใช้ประโยชน์ได้ของกรดไขมันไม่อิ่มตัวได้อีกด้วยซึ่งประกอบด้วย Oleic acid 45.3 % และ Linolenic acid 39.8 % (NRC, 2001)

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงศึกษาถึงระดับของไขมันในเมล็ดพืชและเมล็ดทานตะวันเมื่อผ่านในอาหารสัตว์ต่อกระบวนการหมักในกระบวนการหมัก และการเปลี่ยนแปลงกรดไขมันในกระแสเลือดของโภคเนื้อ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการหมักในกระบวนการหมัก เมื่อโโคไดร์บระดับของไขมันและชนิดของเมล็ดพืชน้ำมันที่แตกต่างกัน

1.2.2 เพื่อศึกษาความสามารถในการย่อยได้ เมื่อโโคไดร์บระดับของไขมันและชนิดของเมล็ดพืชน้ำมันที่แตกต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงกลุ่มประชาระบบที่เรียกว่ากระบวนการหมัก เมื่อโโคไดร์บระดับของไขมันและชนิดของเมล็ดพืชน้ำมันที่แตกต่างกัน

1.2.4 เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของไขมันในกระแสเลือดของโภคเนื้อ เมื่อโโคไดร์บระดับของไขมันและชนิดของเมล็ดพืชน้ำมันที่แตกต่างกัน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ทำการศึกษาในโภคเนื้อสูญเสียเมือง เพื่อศึกษาถึงปริมาณการกินได้

1.3.2 ศึกษาปริมาณผลผลิตสุดท้ายที่ได้จากการหมักในกระบวนการหมักได้แก่ ค่าความเป็นกรด-ค้าง, แอมโมเนีย-ไนโตรเจน (ammonia-nitrogen, NH₃-N), กรดไขมันที่ระเหยได้ง่าย (volatile fatty acids, VFAs) ได้แก่ กรดอะซิติก (acetic acid, C₂), กรดpropionicoic acid, (C₃), กรดบิวทิริก (butyric acid, C₄) และสัดส่วนกรดอะซิติกต่อกรดpropionicoic acid

1.3.3 ศึกษาความสามารถในการย่อยได้ของเยื่อไขและไขมัน

1.3.4 ศึกษาจำนวนกลุ่มประชาระบบที่เรียกว่า 3 กลุ่มคือ amylolytic proteolytic และ cellulolytic โดยวิธี roll tube technique

1.3.5 ศึกษาสารเมแทโนไลท์ในกระแสเลือด ได้แก่ Low density lipoprotein (LDL), High density lipoprotein (HDL), Cholesterol และ Triglyceride

1.4 สมมุติฐานของการวิจัย

ระดับของกรดไขมันไม่อิ่นตัวในเมล็ดพืชน้ำมันที่แตกต่างกันและระดับของไขมันทั้งหมดในอาหารมีผลต่อกระบวนการหมักในกระบวนการหมัก ความสามารถในการย่อยได้ และการเปลี่ยนแปลงของกรดไขมันในกระแสเลือดของโภคเนื้อสูญเสียเมืองหรือไม่

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงชนิดและปริมาณของเมล็ดพืชนำมันที่เหมาะสมเพื่อนำมาพัฒนาอาหารสัตว์ เพื่อช่วยเพิ่มปริมาณกรดไขมันที่ไม่อิ่นตัวในโคเนื้อ

